

[Gert Petersen]

længere, end man gør i andre lande. Det kunne der måske være flertal for. Her kommer altså, kan jeg forstå nu, de tekniske handelshindringer ind i miljøministeriet, som dermed også skal varetage væsentlige handelsinteresser. Jeg er ikke sikker på, at det er en rigtig afvejning, man foretager her, og jeg er meget betænkelig ved, at resultatet af en sådan afvejning skal være noget, som binder os i en kommende langvarig periode og måske på endnu længere sigt, hvis der ikke kan opnås flertal senere, eller hvis der ikke kan opnås enighed om at ændre en sådan beslutning inden for fællesmarkedet.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

I en regering er der naturligvis en arbejdsdeling mellem de forskellige ministre, og miljøministeren har til opgave at fremlægge i den samlede regering de miljømæssige synspunkter og anskue problemerne ud fra miljømæssige forhold. Handelsministeren har til opgave at fremlægge de handelsmæssige sider af sagen. Men til sidst skal det samlede kollegium jo foretage en beslutning, og der finder derfor en afvejning sted af de forskellige hensyn. Det er klart, at selv en miljøminister ikke kan være så enøjet, at han ikke også kan afveje sine egne synspunkter over for andre synspunkter.

Jeg mener, vi er nået temmelig langt i dette land med at lægge vægt på de miljømæssige synspunkter, og jeg tror også, at det arbejde, vi foretager i EF, er med til, at de miljømæssige synspunkter kommer til at spille større rolle i Europa, fordi vi påvirker dem i særlig miljømæssig retning. Men vi skal jo også leve, og vi skal jo sælge nogle varer for at kunne købe nogle, og derfor er vi også nødt til at prøve på at få de andre lande til at fjerne deres beskyttelsesforanstaltninger. Det har vi kæmpet meget for, og jeg mener også, det er lykkedes på en hel masse områder.

Der finder altså bestandig en afvejning sted, og her er man altså nået frem til et resultat, som man ud fra et rent miljømæssigt synspunkt godt kan sige er en indrømmelse over for de andre, men som man ud fra et helhedssynspunkt må sige er så rimeligt, at det kan accepteres.

Jørgen Jensen (DKP):

Så vidt jeg hørte, nævnte ministeren ikke noget om lastvogne og personvogne, om der var nogen begrænsninger for, hvad man kunne gøre dér. Jeg skal henvise til den debat, der føres om bystøj. Jeg kan henvise til den diskussion, vi har i Valby, hvor man prøver på at isolere husene mod støjen. Her er det kommet frem, at der teknisk intet var i vejen for, at bilfabrikanterne kunne nedsætte støjen med 25 pct. uden nogen væsentlige udgifter. Jeg vil godt høre, om der ligger nogen hindringer for, at Danmark gennemfører en lovgivning, som forbyder import af biler med et støjniveau, som ikke er nedsat med de 25 pct., som man kunne nedsætte det med uden nogen økonomiske udgifter.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Der arbejdes i EF med en række forslag til dæmpning af støj, og dette direktivforslag vedrører altså specifikt motorcykler, men det er klart, at der også kommer støj fra biler og fra større motorkøretøjer, og at vi også dér er interesseret i, at decibellene bliver så lave som muligt. Men det bliver regler, der gælder for alle landene, så problemet er sådan set parallelt. Vi er interesseret i, at der bliver bindende regler på alle områder, hvor vi køber varer fra forskellige lande, og hvor vi er i konkurrence med disse lande inden for EF. Derfor er vi ikke interesseret i, at hvert land selv kan opsætte nogle normer, som f. eks. kunne hindre eksport af danske varer, kunne skabe os specielle vanskeligheder.

Men jeg vil gerne sige også til hr. Jørgen Jensen, at det hindrer jo ikke, at vi, hvis vi vil gå videre, af hensyn til beboerne kan stille nogle skrappe krav til, hvor langt husene skal ligge fra vejene, kan stille skrappe krav til, hvilke vejvolde der skal være, og hvordan man skal indrette boligerne. Det andet er spørgsmålet om, hvilke krav vi kan stille til producenterne af de industrielle varer. Her mener jeg det må være vigtigt, at vi får fastsat nogle regler, der gælder for alle landene, fordi vi er interesseret i, at de ikke hindrer os i at sælge industrivarer ved at gennemføre tekniske handelshindringer f. eks. over deres miljølovgivning. Det er det hensyn, der gør, at vi er interesseret i, at der gælder ensartede regler.

Hermed sluttede spørgsmålet.